

El Nadal de l'avi

Manuel de Guzmán

Els primers anuncis comercials de Nadal a la tele han produït a l'avi una neguitosa sensació de buidor, de quelcom que li manca; mes al fons dels seus sentiments quan fes mes vegades passen els anuncis de joguines, que porten a la seva imaginació la figura del net....encara que no en tingues cap.

No heu vist l'expressió d'afecte i joia que transforma la cara d'un vell quan passa pel costat d'un nen al seu cotxet? Això que potser és reflex d'una certa inconscient necessitat de nens a la família, ens fa pensar si el net és tan necessari a l'avi com l'avi al net.

El Nadal d'un avi si no té un nét al seu costat, com ve succeint amb decebedora freqüència, no serà mai un Nadal feliç

perquè avi i nét són dos figures familiars que es complementen i la seva interferència beneficia a tots dos; vista la psicologia de les dues etapes de la vida.

No s'adonen els matrimonis actuals que la manca de l'avi a la família representa per al nen la manca d'un suport afectiu molt especial i necessari per la seva socialització. Suport harmonitzador i complement de la feina educadora i socialitzadora dels pares.

La seva funció a la família és com un recolzament afectiu de l'entorn, que el nen troba gairebé instintivament sense que ningú li digui la feina ni el lloc que té o ha de tenir l'avi en el conjunt de persones que viuen sota el mateix sostre.

De tot el qual podem deduir que solament la presència del nét farà gaudir el Nadal a l'avi, encara que hagi comprovat com

la televisió Fanal traient bona part de la companyia, el diàleg i l'afecte.

L'avi, però, com a institució familiar va desapareixent dels domicilis actuals, encara que el fet de viure més anys hauria de fer més palesa la seva presència. No obstant això, queden alguns avis perduts pels pobles més petits de la geografia catalana, als quals desitgem un Nadal fruit del somriure del net que li faci costat. ■

entre la meva de la Seguretat Social i la teva del SOVI, amb prou feines podem arribar a fi de mes.

- Si fan aquesta llei per a les mestresses, ja t'arreglaràs.

- No sé com, si els jubilats no

podem treballar ni llegir a lment cobrar un sou a banda de la pensió.

- Si és ben senzill;

quan em donis els euros per anar a comprar jo et diré: Tant

per comprar les patates, la mongeta tendra i la mica de carn, i tant per cuinar-ho i posar-t'ho al plat.

- Senzillíssim si ens arribessin... I, si més no, també podria comprar i cuinar-ho jo...

- Ai, pobret! si no saps coure un ou dur! Tu tingues els diners per pagar-me i després cadascú a la seva feina.